

VIDEO 1 Z ZBOROVANJA

VIDEO 2 Z ZBOROVANJA

VIDEO 3, NOVICE, KI SO VAM JIH MEDIJI ZAMOLČALI



"Ravnodušen ali celo negativen odnos do pomena medijev za družbeno življenje običajno vodi do vesplošnega javnega občutka frustracije in alienacije. Slednje se najpogosteje dogaja v okoliščinah nedemokratske družbene ureditve, kjer so mediji običajno sredstvo v rokah vladajočega sloja za izvajanje politične propagande, izkrivljanje resnične podobe družbene dejanskosti in poneverjanje resničnosti (Jakubowicz, 1999)

In če ideja samoizpopolnitve in samouresničitve, kot argument v podporo svobodi izražanja, poudarja pomen svobode izražanja in svobode medijev za posameznikov osebni razvoj in družbeno samouresničitev (Arendt, 1996: 82), se je na drugi strani potrebno zavedati, da razkorak med prikazovanjem resničnosti s strani medijev in med resničnostjo samo, kakor jo percipirajo in doživljajo ljudje, negativno vpliva na občutek osebnega dostojanstva, saj kontinuirano sprejemanje informacij, za katere ljudje vedo, da so napačne, predstavlja žalitev posameznikove inteligence. Ta tenzija se še stopnjuje, kadar so ljudje primorani delovati na temelju napačnih informacij. Ljudje v tem primeru svoja dejanja občutijo kot nesmiselna, njihov občutek frustracije se stopnjuje, samospoštovanje pa se še naprej manjša.

Tudi to je bila ena izmed značilnosti komunističnega sistema, v katerem je vladajoči družbeni sloj medije uporabljal z namenom inkorporacije novih vrednot, idej in verovanja, ne pa kot sredstvo, s pomočjo katerega bi se na insitucionaliziran način odražale obstoječe družbene vrednote. V borbi za demokratizacijo družbenega življenja in za svobodo medijev je »resnica« postala ena izmed osrednjih vrednot in idealov.

»Pripovedovanje resnice z govorom in pisanjem predstavlja imperativ za razvoj družbene zavesti in za ohranitev. Ob tem, ko mediji omogočajo posredovanje idej, informacij in podob (komunikacijo) o določenem življenjskem okolju in v njem živečih posameznikih, mediji hkrati projecirajo podobe drugih ljudi in njihovih življenjskih skupnosti (Cohen, Kennedy, 2000: 249). Avtorja v nadaljevanju pojasnjujeta, da morajo mediji omenjeno nalogo izvajati »without

providing undue offence and provocation to the older generation's values and religious persuasions.« nacionalne identitete. Da bi lahko zgradili boljšo prihodnost, moramo biti seznanjeni z resnico tega časa.«

Socialni, politični in kulturni pluralizem, prav tako tudi pluralnost svetovnih nazorov, predstavljajo temelje demokratične družbe, zato mora biti v družbi omogočena svobodna komunikacija in zagotovljeno izražanje najrazličnejših idej. Do tega je pripeljal proces t.i. »socializacije medijev«. Mediji morajo služiti celotni družbi in delovati pod njenim nadzorom. Ob pravici do komuniciranja je bilo ljudem seveda potrebno zagotoviti tudi dostop do medijev, kar je terjalo globljo reformo socialnega sistema.

Sodelovanje državljanov v zadevah demokracije je bilo v zgodovini tudi sicer »vedno omejevano zaradi neenake porazdelitve komunikativne kompetence, neformalnih in nejavnih komunikacijskih kanalov ter neenakosti državljanov glede dostopa do komunikacijskih medijev.

Te omejitve praviloma reducirajo javno razpravljanje na javno legitimiranje dominantnih mnenj v družbi, ki jih ustvarjajo elite politične in ekonomske moči⁷¹ in ki zmanjšujejo možnosti državljanov, da bi prišli do relevantnih informacij in omogočili drugim državljanom dostop do njih.⁷² Prav dejstvo, da še nobena družba ni okusila demokratičnega modela komuniciranja v polnem pomenu ... daje krila razpravljanju o poteh, po katerih bi človeška družba do njega lahko prišla.« (Splichal, s.b., 1992: 6)

Samo na ta način, z dostopom do komunikacijskih medijev, je mogoče posameznikom in skupinam zagotoviti izvajanje vloge političnih subjektov, kar z drugimi besedami pomeni omogočiti izvrševanje pravice do njihove lastne identitete v najglobljem pomenu besede, zagotoviti možnost obvladovanja lastne usode, zagotoviti možnost samoopredeljevanja in, kar je v političnem smislu morda najpomembnejše, omogočiti izvajanje demokratičnega samovladanja.

Velja pritrditi tezi, da minimalna definicija demokracije zahteva udeleževanje t.i. temeljnih pravic, med katere prišteva tudi svobodo mnenja, izražanja, govora in združevanja kot nujnih pogojev demokratičnega sistema (Bobbio, 1987: 25). Temeljnim značilnostim⁶⁸ Tako se je glasila teza št. 31 političnega dokumenta poljskega gibanja Solidarnost iz leta 1981 (Jakubowicz, 1998: 10).

Osnovna misel v normativnem modelu demokracije je, da noben državljan ne bi smel imeti večjega institucionalno zagotovljenega vpliva na javne oz. skupne zadeve v javni razpravi kot kdorkoli drug in da bi morala imeti družba kot celota nadzor nad mediji (vključno z nadzorom lastnine, kar ne pomeni nacionalizacije), ne pa samo kakšen njen poseben del (npr. lastniki medijev).

Izenačenost ne pomeni matematične enakosti, po kateri bi bil vsakdo pravzaprav poljubno zamenljiv s komerkoli drugim. Označuje, če uporabimo Deweyeve besede, »neoviran prispevek posameznika kot člana skupnosti k posledicam združenega delovanja. Enakopraven je zato, ker je merjen samo s potrebo in sposobnostjo koristne uporabe, ne pa z zunanjimi dejavniki, ki enemu vzamejo, da bi lahko drugi dobil in imel ...

Izenačuje učinkovito spoštovanje vsega, kar je različno in edinstveno v vsakomer ne glede na fizične in psihološke neenakosti.« (Splichal, 1997: 360). 71 Prim. Haralambos, Holborn, 1999: 521–531; Many, Knapp, 1998: 9–10, ki menita, da pri vprašanju obstoječih družbenih elit ne gre za morebitno »monolitskost« elite, temveč za obstoj »poliarhičnega« sistema elit, ki je sestavljen iz določenih elementov, med katerimi se odvija proces njihovega medsebojnega tekmovanja tako znotraj kakor tudi med obstoječimi političnimi in gospodarskimi sferami (sektorji).

Razpad javnosti kot (liberalne) javnosti je povzročil preoblikovanje javnega mnenja iz dejanskega mnenja javnosti v golo fikcijo in krinko, pod katero se skriva manipulativno javno objavljanje privilegiranih mnenj.« (Splichal, 1997: 303).

Temeljnim značilnostim sodobnih demokracij je nedvomno mogoče prišteti zaščito svobode izražanja in dostop do alternativnih virov informacij, ki niso pod nadzorom države in ki niso kako drugače monopolizirani. Omenjene predpostavke in postavke že pomenijo vstop na področje temeljnih človekovih pravic in svoboščin, ki na splošno predstavljajo temeljni kamen demokracije."

Iz knjige dr. Andraža Terška, SVOBODA KOMUNICIRANJA

Je potrebno še kaj dodati? Zagotovo to, da ta ustavni pravnik z eno besedo v enem letu ni opozoril na zganjanje enoumja v vseh medijih, kaj šele RTV SLO?! Aja, kako bi okaral RTV SLO, če je njegov oče dolga leta delal prav v tej hiši manipulacije in laži!

RESNICA OSVOBAJA!

Ekipa OPS

Naše prostovoljno delo lahko, če želite, podprete z donacijo nakazano na naš transakcijski račun: SI56 1914 6501 1737 734 (bic): SZKBS2X, Koda namena: OTHR, Namen plačila: DONACIJA, Referenca: 99 ali 00. Vsak, še tako majhen prispevek šteje, porabili ga bomo ZA SKUPNO KORIST NAŠEGA NARODA, HVALA, KER STE!